

nalbestyrelserne forpligtes til at gennemtænke deres opgaveløsning for derigennem at opnå den bedst mulige kvalitet til de lavest mulige omkostninger. Da reglerne om udfordringsret ikke indfører en regulær udbudspligt – men overlader det til kommunalbestyrelsen selv at beslutte, hvordan den vil få varetaget sine opgaver – er udfordringsretten desuden i fuld overensstemmelse med principperne for det kommunale selvstyre. Efter V, DF, KF og KRF's opfattelse er lovforslagets regler udformet således, at de ikke kan hævdes at påføre kommunerne unødige administrative byrder. Det bemærkes i den forbindelse særligt, at lovforslaget indeholder en udførlig liste af afvisningsgrunde i den foreslåede bestemmelse i § 62 b i den kommunale styrelseslov. Herudover har V, DF, KF og KRF noteret sig den beskrivelse af en omkostningskalkulation ved behandlingen af et udfordringstilbud, som indenrigs- og sundhedsministeren har givet i sin besvarelse af udvalgets spørgsmål. Med henblik på yderligere at reducere risikoen for unødigt administration stiller V, DF, KF og KRF dog ændringsforslag om, at kommunalbestyrelsen alene forpligtes til at behandle tilbud, der overstiger 500.000 kr., i stedet for lovforslagets grænse på 250.000 kr.

Endelig finder V, DF, KF og KRF, at det med den foreslåede opfølgingsredegørelse sikres, at kommunalbestyrelsen følger op på de initiativer, som kommunalbestyrelsen i sin servicestrategi har angivet at ville forfølge. Det bemærkes i den forbindelse, at indenrigs- og sundhedsministeren over for udvalget har tilkendegivet, at den foreslåede bestemmelse til en ny § 62 c, stk. 3, i den kommunale styrelseslov vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at opfølgingsredegørelsen bl.a. skal indeholde oplysninger om udliciterede opgavers varetagelse, herunder oplysninger om udviklingen af kvaliteten og de miljømæssige forhold.

Et *mindretal* i udvalget (S og SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod det stillede ændringsforslag.

S og SF finder det dybt beklageligt, at regeringen ønsker at indføre udfordringsretten, som ingen har efterspurgt, men som de kommunale parter tværtimod har taget klart afstand fra, og som i bedste fald ender i et helt uproduktivt bureaukrati. Det ligner endnu et af regeringens ide-

ologiske korstog, hvor man endnu engang bringer sig i dyb modstrid med sit eget kommunale bagland og signalerer mistillid til folkevalgte i kommuner og amter.

S og SF er af den opfattelse, at kommunernes økonomiske situation giver alle mulige incitamenter til, på nuværende tidspunkt, at gennemtænke og vælge den mest effektive opgaveløsning, hvorfor udfordringsretten blot vil være en ekstra økonomisk og administrativ byrde for kommunerne. Derimod er det svært at få øje på de økonomiske gevinster, da kommuner og amter allerede i dag har fuld frihed til at indhente tilbud udefra, hvis man ønsker det. Al erfaring viser derudover, at hovsaløsninger med udbud af offentlige opgaver såvel bliver til ulempe for borgerne i den enkelte kommune, som de skaber berettiget uro og utryghed hos medarbejderne og efterlader de ansvarlige kommunalpolitikere og forvaltninger med store problemer.

Forslaget om udfordringsret sætter hovsaløsninger med uopfordrede tilbud i system, uden at regeringen på nogen måde har forsøgt at tage højde for de uheldige konsekvenser, der erfaringsmæssigt opstår ved uigennemtænkte og dårligt planlagte udbud.

Udfordringsretten vil endvidere skabe utryghed og betyde mindre kontinuitet for de serviceydelser, som kommuner og amter leverer til borgerne. Kommunens plejehjem, madudbringning, rengøring eller børnehaver er under konstant markedsafprøvning, uden at der ligger gennemarbejdede strategier og veltilrettelagte udbud til grund for privates overtagelse af opgaverne.

Forslaget efterlader to muligheder:

Enten bliver forslaget uden nogen reel virkning for kommuners og amters opgaveløsning, fordi de folkevalgte fravælger regeringens hovsamodel, men loven vil medføre et urimeligt og unødvendigt bureaukrati og dermed beslaglægge ressourcer, som der er hårdt brug for andre steder. Altså et rent spild af skatteborgernes penge.

Eller private får overdraget opgaver, der i dag løses af det offentlige, men uden det grundige forarbejde, som erfaringerne dokumenterer er nødvendigt for at undgå skandaler og uacceptable konsekvenser. S og SF har således gentagne gange været vidner til privates overtagelse af opgaver, som har medført en lang og smertelig proces for både brugere og medarbejdere. Ofte er løsningen blevet, at kommunen eller amtet har